

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-232/2026
cu privire la examinarea Raportului Comisiei de evaluare a procurorilor,
emis în privința procurorului Eduard Varzar
(din lista procurorilor Procuraturii Anticorupție)

23 iulie 2026

municipiul Chișinău

Examinând în ședință deschisă Raportul Comisiei de evaluare a procurorilor emis în privința procurorului Eduard Varzar, audiind informația prezentată de către doamna Rodica Ciobanu, precum și explicațiile subiectului evaluării, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă:

I. Obiectul examinării și parcursul procedurii

Pe rolul Consiliului Superior al Procurorilor (*în continuare – Consiliul*) se află, spre examinare, Raportul de evaluare nr. 34 din 19 mai 2026, aprobat de Comisia de evaluare a procurorilor (*în continuare – Comisia de evaluare sau Comisia*), în privința domnului Eduard Varzar, procuror în cadrul Procuraturii Generale, supus evaluării externe în temeiul Legii nr. 252 din 17 august 2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor și pentru modificarea unor acte normative (*în continuare – Legea nr.252/2023*), în calitate de fost procuror în cadrul Procuraturii Anticorupție.

Raportul și dosarul de evaluare au fost înregistrate în circuitul instituțional al Consiliului la 22 mai 2026, cu nr. 1973. Potrivit concluziilor formulate la pct. 3 și 230 din Raport, Completul de evaluare a stabilit că Eduard Varzar nu corespunde criteriului de integritate financiară prevăzut la art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 252/2023 și a propus nepromovarea evaluării externe.

Eduard Varzar activează în sistemul procuraturii din anul 2001. În perioada relevantă pentru prezenta procedură, acesta a exercitat funcții de procuror și de conducere în Procuratura Anticorupție, inclusiv funcția de adjunct al procurorului-șef și, pentru o perioadă, interimatul funcției de procuror-șef. În perioada 15 octombrie 2020 – 1 ianuarie 2024 a deținut mandatul de membru al Consiliului Superior al Procurorilor, iar din 2 ianuarie 2024 activează în cadrul Procuraturii Generale.

La 17 mai 2024, Comisia de evaluare a solicitat Consiliului transmiterea listei procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție supuși evaluării. Prin Hotărârea nr.1-152/2024 din 21 mai 2024, Consiliul a remis lista respectivă, în care a fost inclus și Eduard Varzar. La 24 mai 2024, Comisia a notificat subiectul despre inițierea procedurii și i-a solicitat prezentarea declarației de avere și interese personale pentru ultimii cinci ani, a chestionarului de integritate etică și a celorlalte informații prevăzute de lege. Documentele au fost prezentate la 2 iulie 2024, în interiorul termenului prelungit.

Dosarul a fost repartizat aleatoriu Completului B. În procesul evaluării, Completul a adresat subiectului patru runde de întrebări scrise și a solicitat informații de la autorități publice, instituții financiare, persoane apropiate și terți.

La 27 februarie 2026, Completul a comunicat subiectului aspectele care generau dubii privind corespunderea sa criteriilor de integritate și l-a invitat la audierea publică din 12 martie 2026. La 10 și 11 martie 2026, subiectul a prezentat obiecții și documente suplimentare, iar la 12 martie 2026 a fost audiat în ședință publică.

Având în vedere complexitatea circumstanțelor examinate, la 23 aprilie 2026 Completul a prelungit termenul de aprobare a raportului până la 19 mai 2026. Raportul nr. 34 a fost aprobat în unanimitate la 19 mai 2026.

Examinarea Raportului de către Consiliul Superior al Procurorilor a fost stabilită inițial pentru ședința din 11 iunie 2026. La 10 iunie 2026, Eduard Varzar a solicitat amânarea examinării, invocând notificarea într-un termen scurt, aflarea sa în concediu anual de odihnă și peste hotarele țării, complexitatea dosarului și necesitatea pregătirii unei poziții argumentate. Prin Hotărârea nr. 1-169/2026 din 11 iunie 2026, Consiliul a admis necesitatea acordării unui termen suplimentar și a prelungit procedura administrativă de examinare până la 22 iulie 2026.

În ședința din 22 iunie 2026, examinarea a fost amânată prin decizie protocolară, inclusiv pentru a asigura subiectului posibilitatea efectivă de a lua cunoștință de materialele dosarului și de a-și definitiva poziția asupra Raportului. Ulterior, prin Hotărârea nr. 1-210/2026 din 16 iulie 2026, termenul procedurii administrative a fost prelungit cu încă 30 de zile, până la 21 august 2026, fiind reținute complexitatea sporită a cauzei, volumul materialelor și necesitatea clarificării unor împrejurări susceptibile să influențeze rezultatul evaluării.

În ședințele Consiliului din 16 și 23 iulie 2026, Eduard Varzar a fost prezent, și-a expus poziția asupra concluziilor Comisiei și a răspuns la întrebările membrilor Consiliului. Comisia de evaluare a confirmat recepționarea invitațiilor de participare și a declinat participarea. Întrucât, potrivit art. 18 alin. (1) din Legea nr. 252/2023, participarea reprezentantului Comisiei constituie un drept procedural, neexercitarea acestuia nu a împiedicat continuarea examinării în baza Raportului, a dosarului de evaluare și a explicațiilor subiectului.

II. Cadrul normativ

În temeiul art.11 alin.(1) din Legea nr.252/2023, Comisia evaluează corespunderea subiectului criteriilor de integritate etică și financiară. Potrivit art. 11 alin. (3) lit. a), subiectul nu corespunde criteriului de integritate financiară dacă există dubii serioase determinate de faptul că diferența dintre avere, cheltuieli și venituri, pentru ultimii 12 ani, depășește 20 de salarii medii pe economie, respectiv 234.000 MDL, în cuantumul stabilit de Guvern pentru anul 2023.

Conform art. 11 alin. (4) și (5), Comisia poate verifica plata impozitelor, respectarea regimului juridic al declarării averii și intereselor personale, sursele de proveniență a averii, precum și averea, cheltuielile și veniturile persoanelor apropiate. Totodată, art. 11 alin. (6) impune aprecierea faptelor prin raportare la prevederile legale existente la momentul săvârșirii lor și obligă Comisia să ia în considerare constatările din hotărârile judecătorești irevocabile, cu excepția celor pe care le consideră arbitrare sau vădit nerezonabile, situație care trebuie motivată în mod concret.

Standardul „*dubiilor serioase*” nu echivalează nici cu simpla suspiciune, nici cu cerința certitudinii absolute. El presupune o probabilitate ridicată, întemeiată pe un ansamblu probator coerent, complet și individualizat, apt să confirme, în mod rezonabil, necorespunderea subiectului criteriului legal. În mod corespunzător, concluzia de nepromovare nu poate fi construită exclusiv pe absența unor documente istorice, pe inferențe succesive sau pe prezumții care nu sunt confruntate efectiv cu explicațiile și probele contrare.

Potrivit art. 18 alin. (3) din Legea nr. 252/2023, Consiliul adoptă o hotărâre motivată asupra rezultatului evaluării. Consiliul poate accepta Raportul și constata promovarea sau nepromovarea evaluării ori poate respinge Raportul și dispune, o singură dată, reluarea procedurii, atunci când identifică circumstanțe de fapt sau erori procedurale susceptibile să influențeze rezultatul evaluării. La reluarea procedurii, Comisia examinează aspectele indicate de Consiliu și, după caz, informațiile prezentate de subiectul evaluării în fața Consiliului.

Controlul exercitat de Consiliu nu este unul pur formal. Fără a substitui Comisia în verificarea primară a integrității și fără a stabili el însuși un rezultat financiar alternativ definitiv, Consiliul trebuie să verifice dacă Raportul este complet, coerent, previzibil sub aspect juridic, întemeiat pe probe administrate contradictoriu și suficient de motivat pentru a susține consecințele profesionale semnificative ale nepromovării.

III. Constatările Comisiei de evaluare

Aspectul referitor la lipsa registrelor din cadrul Procuraturii Anticorupție

În cadrul evaluării integrității etice, Completul a examinat lipsa mai multor registre oficiale din cadrul Procuraturii Anticorupție, constatată în legătură cu perioada în care Eduard Varzar a exercitat interimatul funcției de procuror-șef, în lunile iulie–septembrie 2019. Materialele controlului intern au descris deficiențe privind evidența cauzelor, materialelor și actelor procesuale și au generat anterior inițierea unor proceduri disciplinare.

Completul a reținut însă că procedura disciplinară în privința subiectului a fost încetată, că responsabilitatea pentru organizarea registrelor nu îi revenea exclusiv, că funcția de adjunct responsabil de urmărirea penală a fost vacantă o perioadă îndelungată, că în instituție existau și mecanisme electronice de evidență, iar interimatul exercitat de subiect a fost de scurtă durată. De asemenea, nu au fost identificate probe concrete ale unei falsificări deliberate, ale unei intervenții personale asupra evidențelor sau ale producerii unor consecințe imputabile direct subiectului.

În consecință, Completul a concluzionat că acest aspect nu atinge pragul unei încălcări grave a regulilor de etică și conduită profesională prevăzut la art. 11 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 252/2023 și nu justifică nepromovarea evaluării.

Calitatea de beneficiar efectiv al bunurilor din strada M

Temeiul central al concluziei de nepromovare îl constituie calificarea lui Eduard Varzar drept beneficiar efectiv al unui apartament, al unei debarale și al unui loc de

parcare situate în municipiul Chișinău, strada M, bunuri înregistrate „formal” pe numele părinților săi.

Completul a constatat că, la 23 martie 2011, sora subiectului a încheiat cu dezvoltatorul un contract de investiții pentru dobândirea apartamentului, în cadrul unui proiect realizat în baza unui contract de societate civilă încheiat între Procuratura Generală și agentul economic. Deși sora nu activa în calitate de procuror, subiectul a explicat că o persoană eligibilă ar fi renunțat la posibilitatea de a contracta bunul, iar dreptul de a participa la proiect ar fi fost transmis surorii sale. La 11 mai 2011 a fost achitată în numerar prima rată, în sumă de 103.577 MDL, iar la 13 mai 2011 sora a cesionat gratuit mamei subiectului drepturile rezultate din contract.

Plățile ulterioare, efectuate în numerar în anii 2014–2016, nu au putut fi atribuite documentar unei persoane determinate. Dezvoltatorul a comunicat că documentele primare care ar fi permis identificarea plătitorilor nu mai erau disponibile. Completul a procedat, în consecință, la examinarea modului ulterior de utilizare, administrare și finanțare a bunului.

În susținerea calității de beneficiar efectiv, Completul a reținut, cumulativ, că subiectul a reprezentat-o pe mama sa în raporturile cu dezvoltatorul, a semnat actul de predare-primire al apartamentului în anul 2016, a participat la amenajarea locuinței, a contractat în numele mamei achiziționarea debaralei în anul 2017 și, în baza unei procuri, a achiziționat pentru părinți un loc de parcare în anul 2020. Începând cu 1 ianuarie 2018, subiectul, soția și copiii săi au locuit neîntrerupt în apartament, suportând cheltuielile de exploatare, iar debaraua și locul de parcare au fost utilizate de familia sa.

Completul a redus valoarea probatorie a contractelor succesive de locațiune încheiate între subiect și părinții săi pentru perioada 2018–2023, având în vedere relația de rudenie, nivelul chiriei și utilizarea exclusivă a bunului de către familia subiectului. De asemenea, a acordat o importanță semnificativă procurilor acordate subiectului, în special celei din 31 ianuarie 2020, care îi conferea împuterniciri extinse privind administrarea, închirierea și eventuala înstrăinare a bunurilor.

La aprecierea sursei de finanțare, Completul a examinat capacitatea financiară a părinților. Tatăl subiectului declarase la Serviciul Fiscal de Stat, la 26 decembrie 2012, disponibilități în numerar în sumă de 952.948 MDL. Completul a apreciat că declarația fiscală avea caracter unilateral și nu demonstra, prin ea însăși, existența efectivă, proveniența și păstrarea numerarului. Declarațiile unor terți, fotografiile și explicațiile privind activitatea tatălui peste hotare au fost considerate insuficiente pentru stabilirea cuantumului veniturilor, a cheltuielilor suportate și a sumelor aduse în Republica Moldova.

Pornind de la concluzia că părinții nu au demonstrat resurse suficiente pentru toate achizițiile imobiliare realizate și că nu a fost identificată o altă sursă credibilă de finanțare, Completul a dedus că plățile pentru bunurile din strada M au fost efectuate, în realitate, din resurse aflate sub controlul subiectului. În plus, Completul a apreciat ca lipsită de logică economică investiția părinților în debara și locul de parcare, bunuri utilizate gratuit de familia subiectului.

Completul a mai examinat două proceduri judiciare inițiate de Eduard Varzar în legătură cu neexecutarea obligației statului de a-i asigura spațiu locativ. Într-o procedură, subiectul a urmărit executarea unei hotărâri din anul 2007 și atribuirea unui apartament din fondul locativ, prezentând informații potrivit cărora el și soția nu dețineau locuințe. Într-o altă procedură, instanțele au acordat subiectului despăgubiri pentru neexecutarea hotărârii și pentru cheltuieli de locațiune suportate în perioada 2016–2022.

Completul a considerat că există o divergență între susținerea calității de locatar în procedurile judiciare și controlul efectiv exercitat asupra apartamentului din strada M. Totuși, a concluzionat că aceste circumstanțe nu sunt suficiente pentru constatarea unei încălcări autonome a criteriului de integritate etică.

Discrepanțele financiare reținute pentru anii 2014–2017 și 2021

În baza calificării subiectului drept beneficiar efectiv al bunurilor din strada M și a metodologiei de reconstituire a fluxurilor financiare, Completul a identificat solduri negative pentru cinci ani, în sumă cumulată de 810.054 MDL: 73.934 MDL pentru anul 2014, 324.143 MDL pentru anul 2015, 281.198 MDL pentru anul 2016, 98.120 MDL pentru anul 2017 și 32.659 MDL pentru anul 2021.

Pentru anul 2014, Completul a inclus în fluxul de ieșire, între altele, rata de 91.524 MDL achitată pentru apartament la 13 august 2014. Plata a fost atribuită economic subiectului prin raportare la concluzia privind beneficierea efectivă și la faptul că, în aceeași zi, mama sa îi acordase o procură pentru realizarea drepturilor izvorâte din contractul de investiții, inclusiv pentru achitarea prețului.

Pentru anul 2015, în fluxul de ieșire a fost inclusă suma totală de 268.500 MDL, reprezentând patru rate achitate pentru apartament. Pentru anul 2016, Completul a inclus o rată de 176.446 MDL și suma de 30.940 MDL pentru debara.

Pentru anul 2017, Completul a inclus suma de 208.282 MDL, echivalentul a 10.000 EUR, drept cost al lucrărilor de reparație în apartament, pornind de la răspunsul subiectului la una dintre rundele de întrebări și de la concluzia că investiția îi este atribuibilă economic.

În reconstituirea fluxurilor pentru anii 2014–2017 și 2021, Completul a reflectat economiile în numerar existente la începutul anului drept resurse disponibile și economiile păstrate la sfârșitul anului drept utilizări ale resurselor. Pentru conversia sumelor în valută a utilizat cursul mediu anual, motivând că datele dosarului nu permit identificarea momentului exact al fiecărei operațiuni de schimb.

Pentru anii 2017 și 2021, Completul a inclus și categoria „*cheltuieli în numerar neidentificate*”, în cuantum de 178.432 MDL și, respectiv, 154.267 MDL, stabilite prin reconcilierea numerarului disponibil, a intrărilor și ieșirilor identificate și a numerarului declarat la sfârșitul anului.

Pentru anul 2021, Completul a inclus distinct costurile achiziționării unui automobil Nissan Leaf și ale unui automobil Renault Scenic, plata de 60.000 MDL efectuată părinților cu titlu de chirie, cheltuieli de consum, cheltuieli de vacanță, asigurări și economiile finale. Raportul a stabilit un deficit de 32.659 MDL.

În ansamblu, Completul a apreciat că diferența cumulată de 810.054 MDL depășește pragul legal de 234.000 MDL și a concluzionat că subiectul nu corespunde criteriului de integritate financiară.

IV. Poziția subiectului evaluării

Eduard Varzar a contestat atât calificarea sa drept beneficiar efectiv al bunurilor din strada M, cât și metodologia reconstituirii financiare. Acesta a susținut că apartamentul a fost contractat și finanțat de sora și părinții săi, iar utilizarea ulterioară a locuinței, reprezentarea părinților și procurile acordate reflectă relații familiale și juridice de mandat, nu proprietatea economică asupra bunurilor.

Subiectul a susținut că, până la audierea publică din 12 martie 2026, Completul și-a formulat dubiul privind pretinsa sa calitate de beneficiar efectiv prin raportare la standardele din domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor, explicând că relevantă ar fi persoana care exercită controlul final asupra bunului sau beneficiază efectiv de acesta, chiar dacă nu figurează drept proprietar formal. În Raportul de evaluare, însă, Completul a fundamentat aceeași calificare pe regimul declarării averii și intereselor personale instituit prin Legea nr. 133/2016 și pe o accepțiune extinsă a noțiunii de beneficiar efectiv, deși contractarea apartamentului și o parte esențială a plăților au avut loc în anii 2011–2016, anterior intrării în vigoare a acestei legi ori sub imperiul unor redacții diferite ale noțiunii respective. Potrivit subiectului, această schimbare nu a constituit o simplă dezvoltare a argumentării, ci modificarea temeiului juridic determinant al dubiului, care nu i-a fost comunicat înainte de audiere și asupra căruia nu a avut posibilitatea efectivă să prezinte explicații, obiecții și probe înainte de aprobarea Raportului.

Referitor la capacitatea financiară a părinților, subiectul a invocat certificatul Serviciului Fiscal de Stat privind declarația depusă de tatăl său la 26 decembrie 2012, potrivit căreia acesta deținea, la 1 ianuarie 2012, disponibilități în numerar în sumă de 952.948 MDL, echivalentul a aproximativ 60.305 EUR. Potrivit explicațiilor prezentate, aceste economii proveneau inclusiv din activitatea desfășurată anterior de tată în Spania, precum și din munca prestată în perioada 2009–2011 în calitate de conducător auto pe curse internaționale, pentru două companii de transport din Cehia și pe ruta Republica Moldova–Federația Rusă. Pentru perioada 2012–2023, subiectul a prezentat date privind salariile, premiile și diurnele obținute de tatăl său în calitate de șofer internațional la patru societăți de transport din România, prestațiile sociale achitate ambilor părinți în Republica Moldova și tatălui în România, plățile de locațiune încasate de părinți, precum și înscrieri și declarații referitoare la bunurile, tranzacțiile patrimoniale și celelalte surse de venit ale acestora. În susținerea acestor circumstanțe au fost invocate explicațiile părinților și ale surorii, declarațiile unor terți, fotografii, carnetul de muncă și alte acte confirmative. Subiectul a susținut că, prin valorificarea cumulativă a acestor date, soldul gospodăriei părinților ar fi rămas pozitiv chiar și după achitarea bunurilor din strada M, criticând faptul că Raportul nu conține un calcul al veniturilor, cheltuielilor și economiilor părinților și nici o motivare individualizată a înlăturării probelor prezentate, ci doar concluzia generală că aceștia nu ar fi dispus de resurse suficiente.

Subiectul a mai invocat autoritatea lucrului judecat a hotărârilor prin care i-au fost acordate despăgubiri pentru cheltuieli de locațiune și neexecutarea obligației de asigurare cu spațiu locativ, susținând că Raportul nu a delimitat constatările obligatorii ale instanțelor de propria apreciere asupra faptelor.

Cu privire la metodologia reconstituirii fluxurilor financiare, subiectul a contestat reflectarea integrală a economiilor în numerar existente la începutul anului în fluxul de intrare și a economiilor păstrate la sfârșitul aceluiași an în fluxul de ieșire, susținând că această modalitate de calcul poate majora artificial volumul resurselor și al utilizărilor. În opinia sa, trebuia reflectată numai variația netă a numerarului dintre începutul și sfârșitul anului. Totodată, a criticat convertirea la cursul mediu anual a întregului sold deținut în valută, arătând că nu au fost identificate operațiuni care să demonstreze schimbarea integrală a economiilor și că, în lipsa datei concrete a conversiei, cursul mediu anual putea fi aplicat cel mult diferenței dintre soldurile inițial și final. Subiectul a contestat și calificarea drept „cheltuieli în numerar neidentificate” a sumelor de 178.432 MDL pentru anul 2017 și 154.267 MDL pentru anul 2021, apreciind că acestea reprezintă diferențe reziduale rezultate din reconcilierea contabilă, fără identificarea unor plăți concrete și fără demonstrarea faptului că nu includ cheltuieli deja reflectate distinct în fluxul de ieșire.

În particular, pentru anul 2021, subiectul a invocat că, în răspunsul la runda a patra de întrebări și în pct. 108 din Notificarea de audiere nr. HN-26 din 27 februarie 2026, Completul recunoscuse includerea eronată, de două ori, a sumei de 6.000 CHF, echivalentă cu 121.401 MDL, reprezentând prețul de achiziție al automobilului Nissan Leaf: atât în categoria cheltuielilor identificate, cât și în calculul cheltuielilor în numerar neidentificate. După corectarea efectuată la acea etapă, Completul stabilise pentru anul 2021 un sold pozitiv de 24.042 MDL. Cu toate acestea, în Raportul final, costul automobilului a fost reflectat separat, în quantum de 129.283 MDL, iar suma de 154.267 MDL calificată drept cheltuieli în numerar neidentificate a fost menținută, fără a rezulta în mod verificabil că valoarea de 121.401 MDL fusese exclusă din calculul rezidual. Potrivit recalculării prezentate de subiect, eliminarea acestei dublări ar transforma deficitul de 32.659 MDL reținut de Comisie într-un sold pozitiv de 88.742 MDL.

V. Aprecierea Consiliului Superior al Procurorilor

Consiliul subliniază că examinarea prezentului Raport nu presupune stabilirea de către Consiliu a unui sold financiar alternativ și nici validarea automată a explicațiilor subiectului. Faptul că o obiecție necesită clarificare nu înseamnă că aceasta este întemeiată. În același timp, o concluzie de nepromovare nu poate fi menținută atunci când premisa determinantă și calculele subsecvente sunt afectate de neclarități de fapt ori de drept care pot modifica rezultatul.

În speță, concluzia privind depășirea pragului legal depinde, în proporție determinantă, de atribuirea subiectului a plăților pentru apartament, debara și lucrările de reparație. Valorile incluse pentru anii cu deficit – 91.524 MDL, 268.500 MDL, 176.446 MDL, 30.940 MDL și 208.282 MDL – însumează 775.692 MDL. Această constatare nu reprezintă un calcul alternativ al Consiliului, ci demonstrează caracterul decisiv al

premisei privind beneficierea efectivă: eventuala modificare a acestei premise ar putea reduce în mod substanțial diferența cumulată de 810.054 MDL și ar putea influența concluzia raportată la pragul de 234.000 MDL.

Norma aplicabilă în timp noțiunii de beneficiar efectiv

Raportul identifică, la pct. 83, definiția beneficiarului efectiv cuprinsă în art. 2 din Legea nr. 133/2016, în redacția în vigoare până la 1 iunie 2018. Cu toate acestea, la pct. 85 Completul reține că modificările succesive ale noțiunii nu influențează rezultatul evaluării și utilizează termenul în accepțiunea sa mai largă, fixată ulterior, potrivit standardelor internaționale contemporane, iar la pct. 101 și 116 fundamentează calificarea expres pe redacția actuală a legii. Or, contractarea apartamentului, la 23 martie 2011, cesiunea drepturilor, la 13 mai 2011, și plățile examinate din anii 2014–2016 sunt anterioare redacției efectiv aplicate, iar o parte dintre ele sunt anterioare și intrării în vigoare a Legii nr. 133/2016, perioadă în care regimul declarării era stabilit prin Legea nr. 1264-XV din 19 iulie 2002, abrogată la data intrării în vigoare a legii menționate.

Art. 11 alin. (6) din Legea nr. 252/2023 impune aprecierea faptelor prin raportare la prevederile legale existente la momentul săvârșirii lor. Consiliul nu exclude posibilitatea ca realitatea economică a unui aranjament patrimonial să fie relevantă în evaluarea integrității financiare. Cu toate acestea, Raportul trebuie să identifice norma aplicabilă fiecărei perioade, conținutul concret al obligației de declarare ori al criteriului utilizat și legătura dintre faptele stabilite și consecința juridică atribuită. O trimitere generală la o noțiune contemporană nu este suficientă pentru a justifica efecte asupra unor operațiuni anterioare.

Sub acest aspect, elementele reținute cumulativ de Complet – folosința exclusivă și de durată a apartamentului, împuternicirile acordate subiectului, achiziționarea bunurilor auxiliare și participarea la amenajarea locuinței – constituie indicii relevante, însă fiecare dintre ele urmează a fi raportat la conținutul concret al normei aplicabile. O procură conferă puteri de reprezentare, este revocabilă și nu transferă, prin ea însăși, dreptul de proprietate sau beneficiul economic final. Prin urmare, Raportul urmează să stabilească actele efectiv exercitate de subiect în interes propriu, eventualele venituri încasate, posibilitatea reală de dispoziție și beneficiul patrimonial obținut, delimitându-le de actele îndeplinite în calitate de reprezentant al proprietarilor formali.

În aceeași ordine de idei, Completul a valorificat, la pct. 86–88, împrejurările dobândirii inițiale a dreptului asupra apartamentului – calitatea surorii subiectului, care nu activa în organele procuraturii, și cesiunea cu titlu gratuit efectuată la două zile după achitarea primei rate – ca elemente ale unei restructurări timpurii a cadrului formal de proprietate. Consiliul observă că aceste împrejurări nu au fost însă stabilite: Raportul nu identifică modul în care sora subiectului a fost inclusă între beneficiarii proiectului, condițiile aplicabile ori actele prin care avantajul contractual i-a fost transmis, iar explicația reținută la pct. 87, potrivit căreia subiectul a comunicat familiei sale o oportunitate apărută după retragerea unui alt participant, nu a fost infirmată. O inferență

defavorabilă nu poate fi extrasă din circumstanțe rămase nestabilite, iar în lipsa clarificării lor aceste elemente nu pot susține concluzia privind beneficierea efectivă.

Coerența temeiului juridic al dubiului comunicat subiectului

Din materialele dosarului rezultă că, la etapa comunicării dubiilor și a audierii publice din 12 martie 2026, calificarea a fost prezentată, cel puțin în parte, prin raportare la standardul beneficiarului efectiv din domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor. Raportul final a dezvoltat însă un alt fundament – regimul declarării averii și intereselor personale instituit prin Legea nr. 133/2016 și noțiunea largă a controlului economic.

Dreptul de a fi ascultat presupune ca subiectul să cunoască, anterior audierii, nu numai faptele reținute în privința sa, ci și temeiul juridic în raport cu care acestea sunt apreciate. Comisia urmează, prin urmare, să clarifice dacă această evoluție a reprezentat doar o dezvoltare a aceluiași dubiu sau o modificare substanțială a temeiului juridic determinant și, în cea de-a doua ipoteză, să asigure subiectului posibilitatea efectivă de a prezenta explicații, obiecții și probe asupra temeiului nou, anterior aprobării Raportului.

Sursa mijloacelor bănești utilizate la achitarea plăților atribuite subiectului

La pct. 91 din Raport, Completul a reținut expres că ratele achitate în numerar pentru apartamentul din strada M în perioada 2014–2016, în valoare totală de 536.470 MDL, nu pot fi repartizate, în baza documentelor disponibile, între membrii familiei subiectului, că nu poate reconstitui cu suficientă certitudine cine a finanțat plățile și că nu își întemeiază analiza pe o constatare definitivă privind identitatea finanțatorului. Cu toate acestea, la pct. 114 Completul a concluzionat că subiectul a finanțat personal achiziționarea bunurilor, iar la pct. 146, 163, 179 și 201 a inclus integral sumele respective în fluxul financiar de ieșire al acestuia, considerându-le resurse aflate sub controlul său economic, în temeiul concluziei privind calitatea sa de beneficiar efectiv.

În concret, în fluxul financiar de ieșire al subiectului au fost incluse: rata de 91.524 MDL, achitată la 13 august 2014; patru rate achitate în anul 2015, respectiv 101.600 MDL la 6 februarie, 54.500 MDL la 7 februarie, 45.000 MDL la 24 septembrie și 67.400 MDL la 2 octombrie, în sumă totală de 268.500 MDL; precum și ultima rată achitată la 17 februarie 2016, indicată în Raport în cuantum de 176.446 MDL. Prin același raționament au fost atribuite subiectului suma de 30.940 MDL, achitată în anul 2016 pentru debara, și suma de 208.282 MDL, echivalentul a 10.000 EUR, reținută pentru anul 2017 cu titlu de costuri ale lucrărilor de reparație și amenajare.

Consiliul constată că atribuirea acestor plăți nu este susținută, în forma actuală a Raportului, prin elemente probatorii care să stabilească o legătură concretă între numerarul achitat și resursele financiare ale subiectului. Din Raport nu rezultă că ar fi fost identificate chitanțe în care acesta să figureze drept plătitor, retrageri bancare efectuate de el în proximitatea plăților, transferuri de mijloace, declarații ale persoanelor care au remis numerarul ori alte date obiective care să demonstreze că sumele proveneau din veniturile sau economiile sale.

În ceea ce privește rata de 91.524 MDL, împrejurarea că plata a fost efectuată în aceeași zi în care mama subiectului i-a acordat procura nr. 13533 este relevantă pentru stabilirea implicării sale în executarea contractului. Procura îi conferea dreptul de a o reprezenta pe mamă în raporturile cu dezvoltatorul, inclusiv de a achita prețul apartamentului. Totuși, existența împuternicirii și coincidența temporală nu demonstrează, prin ele însele, că numerarul utilizat îi aparținea subiectului; acestea pot confirma persoana care a realizat material operațiunea, dar nu și sursa mijloacelor bănești.

Aceeași deficiență se menține în privința plăților din anii 2015 și 2016. Faptul că părinții nu ar fi demonstrat, în aprecierea Completului, o capacitate financiară suficientă poate diminua plauzibilitatea explicației oferite de subiect, însă nu constituie, fără probe suplimentare, dovada pozitivă că ratele au fost finanțate de acesta. Tot astfel, utilizarea și administrarea apartamentului după finalizarea construcției pot reprezenta indicii privind raportul ulterior al subiectului cu bunul, dar nu stabilesc retroactiv proveniența numerarului utilizat la datele concrete ale plăților.

În mod similar, includerea în fluxul financiar aferent anului 2017 a sumei de 208.282 MDL, reprezentând costurile de reparație și amenajare a apartamentului, a fost întemeiată preponderent pe explicațiile subiectului privind implicarea familiei în efectuarea lucrărilor. Aceste explicații nu stabilesc însă, prin ele însele, că întreaga sumă a fost achitată din resursele subiectului și nici nu delimitează contribuțiile eventuale ale părinților sau ale altor membri ai familiei.

În aceste condiții, Comisia urmează să clarifice distinct, pentru fiecare plată, persoana care a prezentat numerarul dezvoltatorului, mențiunile existente în chitanțe și în evidențele societății, disponibilitățile financiare ale subiectului, ale părinților și ale surorii la data plății, eventualele retrageri ori acumulări de numerar și orice alte împrejurări apte să confirme sau să infirme finanțarea de către subiect. Numai după efectuarea acestei verificări poate fi stabilit dacă plățile sunt atribuibile subiectului ca cheltuieli proprii sau dacă pretinsa sa calitate de beneficiar efectiv a fost dedusă preponderent din conduita ulterioară față de bun.

Capacitatea financiară a părinților subiectului și aprecierea probelor prezentate

Completul a examinat capacitatea financiară a părinților pornind de la numărul și valoarea bunurilor imobile dobândite de aceștia, concluzionând, la pct. 114, că veniturile declarate nu ar fi fost suficiente pentru finanțarea tuturor achizițiilor. Consiliul observă însă că această concluzie nu este precedată de o reconstituire financiară propriu-zisă. Raportul nu indică, pentru anii relevanți, totalul veniturilor și al altor resurse financiare ale părinților, cheltuielile de consum și cele patrimoniale care le sunt atribuibile, economiile disponibile la începutul și la sfârșitul fiecărui an și, în consecință, eventuala diferență negativă care ar demonstra imposibilitatea acestora de a achita ratele pentru bunurile din strada M. În lipsa unui asemenea calcul, afirmația privind insuficiența resurselor părinților rămâne întemeiată, în principal, pe neacceptarea explicației oferite de subiect, iar nu pe stabilirea concretă a deficitului financiar al acestora.

Un element distinct îl constituie declarația depusă de tatăl subiectului la Serviciul Fiscal de Stat la 26 decembrie 2012, în care acesta a indicat că deținea, la 1 ianuarie 2012, disponibilități în numerar în sumă de 952.948 MDL. Consiliul reține că această declarație, fiind întocmită în baza informațiilor furnizate unilateral de contribuabil, nu demonstrează prin ea însăși existența, proveniența licită și păstrarea integrală a numerarului până la datele efectuării plăților din anii 2014–2016. Totuși, declarația este un înscris oficial, depus cu mai mult de zece ani înainte de inițierea procedurii de evaluare, în cadrul unui regim fiscal care obliga persoanele ce dețineau cel puțin 500.000 MDL să declare numerarul disponibil. Prin urmare, aceasta nu putea fi înlăturată din raționament numai prin calificarea sa drept declarație unilaterală, ci trebuia examinată împreună cu celelalte date privind posibilitatea reală de acumulare și menținere a sumei declarate.

Raportul reține, la pct. 113, că subiectul nu a prezentat documente confirmative privind veniturile obținute de părinți în străinătate, bazându-se pe calcule abstracte. Consiliul observă însă că această constatare nu este însoțită de o apreciere a informațiilor invocate pentru perioada 2012–2023 – salariile, premiile și diurnele obținute de tată în cadrul a patru societăți de transport, prestațiile sociale încasate de părinți, precum și plățile de locațiune achitate acestora de către subiect – și nu explică dacă sumele respective au fost însumate, raportate la cheltuielile părinților și corelate cu datele concrete ale ratelor achitate în anii 2014–2016. Prin natura lor, aceste categorii de venituri sunt susceptibile de documentare, iar înlăturarea lor printr-o constatare generală privind absența dovezilor nu permite verificarea concluziei privind insuficiența resurselor părinților.

În mod similar, declarațiile părinților, ale surorii și ale persoanelor care au cunoscut activitatea profesională a tatălui nu pot confirma, prin simpla lor existență, cuantumul exact al economiilor. Acestea pot avea însă valoare de coroborare în privința locurilor de muncă, perioadelor de activitate, naturii muncii și continuității obținerii veniturilor. Din Raport nu rezultă o apreciere individualizată a fiecărei declarații, prin indicarea persoanei care a făcut-o, a împrejurărilor cunoscute nemijlocit de aceasta, a concordanței cu înscrisurile prezentate și a motivelor concrete pentru care informația este acceptată sau înlăturată.

Referirea Completului, la pct. 110 din Raport, la practica anterioară a comisiilor de evaluare, inclusiv la raportul privind Mihail Ivanov, susține regula generală potrivit căreia o declarație fiscală privind numerarul nu este, izolată, suficientă pentru demonstrarea existenței și provenienței mijloacelor. Această regulă nu înlătură însă obligația de a examina probele de coroborare prezentate în fiecare cauză. Comisia urmează, prin urmare, să explice dacă situația probatorie din prezenta speță este comparabilă cu cea din cazurile invocate și, în special, dacă natura, volumul și caracterul verificabil al informațiilor suplimentare prezentate de Eduard Varzar justifică aceeași apreciere. Simpla citare a unei practici anterioare, fără individualizarea similitudinilor și a diferențelor relevante, nu este suficientă pentru înlăturarea întregului probatoriu privind capacitatea financiară a părinților.

Contractele de locațiune și constatările cuprinse în hotărârile judecătorești irevocabile

La pct. 96 din Raport, contractele de locațiune încheiate de subiect cu părinții săi pentru perioada 2018–2023 au fost apreciate ca având o valoare probatorie redusă, având în vedere relația de rudenie dintre părți, nivelul chiriei convenit și utilizarea exclusivă a bunului de către familia subiectului. Cu toate acestea, plățile efectuate în temeiul acelorasi contracte au fost incluse integral în cheltuielile subiectului, inclusiv suma de 60.000 MDL reținută la pct. 219 pentru anul 2021. Această abordare trebuie clarificată: fie contractele exprimau raporturi economice reale, caz în care plățile și veniturile corespunzătoare ale părinților urmează a fi valorificate în calcul, fie aveau un caracter formal, situație care trebuie demonstrată și reflectată consecvent în reconstituirea financiară.

Hotărârile judecătorești pronunțate în anii 2022 și 2023 în litigiile privind asigurarea cu spațiu locativ și compensarea cheltuielilor de locațiune, rămase irevocabile prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 9 iulie 2025, prezintă relevanță pentru aprecierea circumstanțelor cauzei, în sensul art. 11 alin. (6) din Legea nr. 252/2023. În acest context, este necesară delimitarea faptelor constatate de instanțe de susținerile părților și de aspectele care nu au constituit obiect al examinării judiciare.

Consiliul observă că din Raport nu rezultă cu suficientă claritate în ce măsură instanțele au examinat realitatea raporturilor de locațiune, efectuarea plăților și perioada anterioară stabilirii familiei subiectului în apartamentul din strada M, precum și dacă aceste constatări sunt compatibile cu raționamentul privind calitatea de beneficiar efectiv. O eventuală abatere de la constatările cuprinse în hotărârile irevocabile ar necesita o motivare distinctă, fără ca procedura de evaluare să capete caracterul unui control asupra legalității acestora. Totodată, pentru coerența analizei, prezintă importanță delimitarea litigiului privind atribuirea unui spațiu locativ de cel referitor la compensarea cheltuielilor de locațiune, inclusiv sub aspectul perioadelor și al împrejurărilor avute în vedere în fiecare procedură.

Metodologia de reconstituire a fluxurilor financiare și discrepanța reținută pentru anul 2021

Consiliul nu constată că reflectarea economiilor în numerar existente la începutul și la sfârșitul anului ar constitui, prin ea însăși, o metodă inadmisibilă. Totuși, atunci când rezultatul evaluării depinde de această metodologie, calculul trebuie expus într-o manieră suficient de clară pentru a permite verificarea fiecărui sold, a modului de evitare a dublei contabilizări și a efectului conversiei valutare asupra rezultatului financiar anual.

În ceea ce privește sumele de 178.432 MDL, aferentă anului 2017, și de 154.267 MDL, aferentă anului 2021, calificate drept „cheltuieli în numerar neidentificate”, Raportul descrie doar în termeni generali procesul de reconciliere a numerarului. Din motivarea prezentată nu rezultă cu suficientă claritate care intrări și ieșiri au fost luate în calcul, ce operațiuni au fost excluse ca fiind deja reflectate distinct și în ce măsură diferențele reziduale pot fi considerate cheltuieli efectiv suportate, iar nu consecința ipotezelor utilizate la reconstituirea fluxurilor financiare.

Pentru anul 2021, subiectul a semnalat, suplimentar, o posibilă neconcordanță privind costul automobilului Nissan Leaf. Potrivit poziției sale, prin Notificarea de audiere nr. HN-26 din 27 februarie 2026 Completul constatare inclusese repetată a echivalentului sumei de 6.000 CHF, respectiv 121.401 MDL, și recalculase un sold pozitiv. În Raportul final, achiziționarea automobilului este reflectată distinct, în cuantum de 129.283 MDL, fiind menținută concomitent suma de 154.267 MDL cu titlu de cheltuieli în numerar neidentificate. Din calculul prezentat nu poate fi verificat cu certitudine dacă valoarea automobilului a fost exclusă integral din diferența reziduală. Această împrejurare este susceptibilă să influențeze rezultatul, având în vedere că deficitul reținut pentru anul 2021 constituie 32.659 MDL.

Concluzia Consiliului

Aspectele identificate nu se reduc la simple divergențe de apreciere între Comisie și subiectul evaluării. Acestea vizează norma juridică aplicabilă în timp noțiunii utilizate pentru calificarea subiectului drept beneficiar efectiv, coerența temeiului juridic al dubiului comunicat anterior audierii, sursa mijloacelor bănești utilizate la achitarea plăților atribuite subiectului, capacitatea financiară a părinților și modul de apreciere a probelor prezentate în susținerea acesteia, tratamentul consecvent al contractelor de locațiune și al constatărilor cuprinse în hotărârile judecătorești irevocabile, precum și corectitudinea metodologiei de reconstituire a fluxurilor financiare, inclusiv eventuala contabilizare repetată pentru anul 2021.

Prin natura și efectul lor cumulat, aceste aspecte sunt susceptibile să influențeze concluzia privind depășirea pragului prevăzut de art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 252/2023. În aceste condiții, Raportul nu oferă, în forma actuală, o fundamentare suficient de clară și verificabilă pentru menținerea concluziei de nepromovare. Respingerea acestuia nu echivalează cu constatarea promovării evaluării și nici cu acceptarea integrală a explicațiilor subiectului, ci urmărește reexaminarea aspectelor indicate în capitolul următor, în vederea adoptării unei concluzii complete, coerente și suficient motivate.

VI. Aspectele care urmează a fi clarificate la reluarea procedurii

La reluarea procedurii, în condițiile art. 20 alin. (2) din Legea nr. 252/2023, Comisia de evaluare urmează să se limiteze la aspectele indicate de Consiliu și să reexamineze, în mod concentrat și motivat:

1. Temeiul juridic al calificării subiectului drept beneficiar efectiv și coerența acestuia cu dubiul comunicat anterior audierii. La pct. 83 din Raport, Completul reproduce definiția beneficiarului efectiv din art. 2 al Legii nr. 133/2016, în redacția în vigoare până la 1 iunie 2018, însă la pct. 85 declară că va utiliza noțiunea „în sensul său mai larg, așa cum a fost fixat în cele din urmă”, iar la pct. 101 și 116 fundamentează calificarea expres pe redacția actuală a legii. Or, contractarea apartamentului (23 martie 2011), cesiunea drepturilor (13 mai 2011) și ratele achitate în anii 2014–2016 sunt anterioare acestor redacții. Comisia urmează să identifice, pentru fiecare perioadă relevantă, norma aplicabilă la data faptelor, conținutul concret al obligației sau al

criteriului utilizat și să verifice dacă concluzia se menține prin raportare la norma aplicabilă la acel moment, conform art. 11 alin. (6) din Legea nr. 252/2023.

Sub aspect procedural, din materialele dosarului rezultă că, la etapa comunicării dubiilor și în cadrul audierii publice din 12 martie 2026, aceeași calificare a fost expusă prin raportare la standardul beneficiarului efectiv din domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor, în timp ce Raportul final o fundamentează pe regimul declarării averii și intereselor personale instituit prin Legea nr. 133/2016. Comisia urmează să clarifice dacă această evoluție constituie o dezvoltare a aceluiași dubiu sau o modificare a temeiului juridic determinant și, în cea de-a doua ipoteză, să asigure subiectului posibilitatea efectivă de a prezenta explicații, obiecții și probe asupra temeiului nou, anterior aprobării Raportului.

Totodată, Comisia urmează să precizeze în ce măsură împrejurările dobândirii inițiale a dreptului asupra apartamentului, reținute la pct. 86–88, au fost valorificate ca indicii ale beneficierei efective și, în cazul menținerii acestora, să le stabilească prin probe concrete, iar nu prin prezumții.

2. Stabilirea sursei mijloacelor bănești achitate în numerar. La pct. 91 din Raport, Completul reține expres că, în absența unor dovezi documentare, nu poate reconstitui cu suficientă certitudine distribuția contribuțiilor financiare între membrii familiei și că nu își întemeiază evaluarea pe o constatare definitivă privind identitatea finanțatorului. Cu toate acestea, la pct. 114 concluzionează că subiectul a finanțat personal achiziția, iar la pct. 146, 163, 179 și 201 include integral în fluxul său de ieșire ratele de 91.524 MDL (2014), 268.500 MDL (2015), 176.446 MDL și 30.940 MDL (2016), precum și 208.282 MDL (2017). Comisia urmează să verifice distinct, pentru fiecare plată, persoana care a prezentat numerarul dezvoltatorului, mențiunile din chitanțe și din evidențele societății, disponibilitățile financiare ale subiectului, ale părinților și ale surorii la data plății, eventualele retrageri sau acumulări de numerar, precum și, în privința sumei de 10.000 EUR, delimitarea contribuțiilor efective la lucrările de reparație. Concluzia privind finanțarea nu poate rezulta exclusiv din neacceptarea explicației alternative, standardul „dubiilor serioase” presupunând un ansamblu probator coerent și individualizat.

3. Reconstituirea financiară a resurselor părinților și aprecierea individualizată a probelor. Constatarea de la pct. 114, potrivit căreia părinții nu aveau capacitatea financiară de a achiziționa bunurile de pe strada M, nu este precedată de o reconstituire financiară propriu-zisă. Comisia urmează să efectueze, pentru perioada relevantă, un calcul al veniturilor, al altor resurse, al cheltuielilor de consum și patrimoniale și al economiilor părinților la începutul și sfârșitul fiecărui an, prin raportare la datele concrete ale plăților. În acest cadru, declarația depusă la Serviciul Fiscal de Stat la 26 decembrie 2012, privind disponibilul de 952.948 MDL, urmează a fi apreciată nu prin simpla sa calificare drept declarație unilaterală, ci coroborat cu datele privind posibilitatea reală de acumulare și păstrare a sumei, inclusiv activitatea desfășurată anterior anului 2012 și veniturile invocate pentru perioada 2012–2023, susținute prin înscrisurile prezentate. Comisia urmează, de asemenea, să aprecieze individualizat fiecare declarație a persoanelor apropiate și a terților, indicând împrejurările cunoscute nemijlocit,

concordanța cu înscrisurile și motivele concrete de acceptare sau înlăturare, precum și să explice în ce măsură situația probatorie este comparabilă cu cea din practica invocată la pct. 110.

4. Valorificarea consecventă a contractelor de locațiune și a hotărârilor judecătorești irevocabile. La pct. 96 Completul reduce valoarea probatorie a contractelor de locațiune încheiate cu părinții, însă la pct. 219 include integral în cheltuielile subiectului plata de 60.000 MDL efectuată în temeiul acelorași contracte. Concomitent, prin hotărârile judecătorești rămase irevocabile, subiectului i-au fost acordate despăgubiri materiale reprezentând tocmai cheltuielile de locațiune suportate. Comisia urmează să delimiteze faptele constatate de instanțe de susținerile părților și de aspectele care nu au constituit obiect al examinării judiciare, să motiveze distinct orice eventuală abatere de la constatările obligatorii în sensul art. 11 alin. (6) din Legea nr. 252/2023 și să adopte un tratament consecvent: fie contractele exprimau raporturi economice reale, caz în care plățile și veniturile corespunzătoare ale părinților urmează a fi valorificate în calcul, fie aveau caracter formal, situație care trebuie demonstrată și reflectată uniform în reconstituirea financiară.

5. Verificarea metodologiei de reconstituire a fluxurilor financiare și a dublei contabilizări pentru anul 2021. Comisia urmează să expună într-o manieră verificabilă modul de reflectare a economiilor în numerar la începutul și la sfârșitul anului, efectul conversiei valutare la cursul mediu anual și modul de determinare a sumelor calificate drept „cheltuieli în numerar neidentificate”, de 178.432 MDL pentru anul 2017 și de 154.267 MDL pentru anul 2021, indicând intrările și ieșirile luate în calcul și operațiunile excluse ca fiind deja reflectate distinct. În mod special, urmează a fi verificat dacă prețul de achiziție al automobilului Nissan Leaf a fost exclus din diferența reziduală aferentă anului 2021, având în vedere că, prin Notificarea de audiere nr. HN-26 din 27 februarie 2026, Completul constatase includerea repetată a acestei sume și stabilise un sold pozitiv, în timp ce Raportul final reflectă costul automobilului distinct, menținând concomitent suma de 154.267 MDL. Aspectul este susceptibil să influențeze rezultatul.

La reexaminarea acestor aspecte, întregul probatoriu relevant urmează a fi apreciat individual și în coroborare, cu indicarea motivelor pentru care anumite informații sau înscrisuri sunt acceptate, au o valoare probatorie redusă ori sunt înlăturate.

Prin urmare, în considerarea constatărilor expuse, urmare a înregistrării, atât la votarea inițială, cât și la votarea repetată, a parității de 5 voturi „pro” și 5 voturi „contra”, în temeiul art. 135 alin. (7) din Codul administrativ, art. 11, art. 18 alin. (3) lit.b), art. 19 și art.20 din Legea nr. 252/2023, precum și cu art. 70, art. 77 și art. 79 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, Consiliul Superior al Procurorilor –

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge Raportul de evaluare nr.34 din 19 mai 2026, emis de către Comisia de evaluare a procurorilor, în privința procurorului Eduard Varzar, și a dispune reluarea procedurii de evaluare.

2. A expedia prezenta hotărâre procurorului Eduard Varzar și Comisiei de evaluare a procurorilor, la adresele de poștă electronică ale acestora.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de către subiectul evaluării sau de către comisia de evaluare în termen de 15 zile de la recepționarea prin poștă electronică a actului respectiv.

4. Prezenta hotărâre va fi publicată pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor (www.csp.md, *directorul Hotărâri*), în termen de 3 zile de la data expirării termenului de contestare sau, în cazul exercitării căii de atac, în termen de 3 zile de la data pronunțării deciziei de către Curtea Supremă de Justiție.

**Președintele Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ